

## Лекція № 2

Продовжуємо обговорення наслідків з перетворень Лоренца.

### 1.5.4. Закон додавання швидкостей

Швидкість матеріальної точки в двох ІСВ  $S$  та  $S'$  визначається так:

$$\vec{v} = \frac{d\vec{r}}{dt}; \quad \vec{v}' = \frac{d\vec{r}'}{dt'}$$

$$v_x = \frac{dx}{dt}; v_y = \frac{dy}{dt}; v_z = \frac{dz}{dt}; \quad v'_x = \frac{dx'}{dt'}; v'_y = \frac{dy'}{dt'}; v'_z = \frac{dz'}{dt'}$$

Швидкість  $S'$  відносно  $S$ :

$$\vec{V} = \text{const}$$

Нехай система  $S'$  відносно  $S$  рухається уздовж осі  $x$ . Скористаємося перетвореннями Лоренца (1.14) та візьмемо диференціали від обох частин усіх співвідношень

$$dx = \frac{dx' + Vdt'}{\sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}; \quad dy = dy'; \quad dz = dz';$$

$$dt = \frac{dt' + \frac{V}{c^2} dx'}{\sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}.$$

Поділимо кожне з перших трьох співвідношень на четверте

$$\frac{dx}{dt} = \frac{dx' + Vdt'}{dt' + \frac{V}{c^2} dx'}; \quad \frac{dy}{dt} = \frac{dy' \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}{dt' + \frac{V}{c^2} dx'}; \quad \frac{dz}{dt} = \frac{dz' \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}{dt' + \frac{V}{c^2} dx'}$$

$$\frac{dx}{dt} = \frac{\frac{dx'}{dt'} + V}{1 + \frac{V}{c^2} \frac{dx'}{dt'}}; \quad \frac{dy}{dt} = \frac{\frac{dy'}{dt'} \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}{1 + \frac{V}{c^2} \frac{dx'}{dt'}}; \quad \frac{dz}{dt} = \frac{\frac{dz'}{dt'} \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}{1 + \frac{V}{c^2} \frac{dx'}{dt'}}$$

Маємо релятивістський закон додавання швидкостей

$$v_x = \frac{v'_x + V}{1 + \frac{v'_x V}{c^2}}; \quad v_y = \frac{v'_y \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}{1 + \frac{v'_x V}{c^2}}; \quad v_z = \frac{v'_z \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}{1 + \frac{v'_x V}{c^2}}. \quad (1.26)$$

В обернених перетвореннях змінюємо знак швидкості  $V$  на  $-V$  та міняємо місцями штриховані та нештриховані величини

$$v'_x = \frac{v_x - V}{1 - \frac{v_x V}{c^2}}; \quad v'_y = \frac{v_y \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}{1 - \frac{v_x V}{c^2}}; \quad v'_z = \frac{v_z \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}{1 - \frac{v_x V}{c^2}}; \quad (1.27)$$

В скорочених позначеннях

$$\beta = \frac{V}{c}; \quad \gamma = \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}} = \frac{1}{\sqrt{1 - \beta^2}};$$

перетворення швидкостей (1.26) та (1.27)

$$v_x = \frac{v'_x + V}{1 + \left(\frac{V}{c}\right) \frac{v'_x}{c}}; \quad v_y = \frac{v'_y \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}{1 + \left(\frac{V}{c}\right) \frac{v'_x}{c}}; \quad v_z = \frac{v'_z \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}{1 + \left(\frac{V}{c}\right) \frac{v'_x}{c}};$$

$$v'_x = \frac{v_x - V}{1 - \left(\frac{V}{c}\right) \frac{v_x}{c}}; \quad v'_y = \frac{v_y \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}{1 - \left(\frac{V}{c}\right) \frac{v_x}{c}}; \quad v'_z = \frac{v_z \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}{1 - \left(\frac{V}{c}\right) \frac{v_x}{c}};$$

матимуть таких вигляд

$$v_x = \frac{v'_x + V}{1 + \beta \frac{v'_x}{c}}; \quad v_y = \frac{v'_y}{\gamma \left(1 + \beta \frac{v'_x}{c}\right)}; \quad v_z = \frac{v'_z}{\gamma \left(1 + \beta \frac{v'_x}{c}\right)};$$

$$v'_x = \frac{v_x - V}{1 - \beta \frac{v_x}{c}}; \quad v'_y = \frac{v_y}{\gamma \left(1 - \beta \frac{v_x}{c}\right)}; \quad v'_z = \frac{v_z}{\gamma \left(1 - \beta \frac{v_x}{c}\right)}; \quad (1.28)$$

У випадку малих швидкостей формули (1.26) та (1.27) (або (1.28)) перетворюються на формули класичного закону додавання швидкостей для спеціального випадку руху системи  $S'$  відносно  $S$  уздовж додатного напрямку осі  $x$

$$\begin{aligned} v_x &= v'_x + V; & v_y &= v'_y; & v_z &= v'_z; \\ v'_x &= v_x - V; & v'_y &= v_y; & v'_z &= v_z. \end{aligned}$$

Нехай  $v'_x \rightarrow c$ ;  $v'_y = 0$ ;  $v'_z = 0$ . З (1.26) отримуємо

$$\begin{aligned} v_x &= \frac{c+V}{1+\frac{cV}{c^2}} = \frac{c+V}{1+\frac{V}{c}} = c; & v_y &= 0; & v_z &= 0; \\ v_x &= c; & v_y &= 0; & v_z &= 0. \end{aligned}$$

Згідно із постулатом про інваріантність швидкості розповсюдження взаємодій отримали з релятивістського закону додавання швидкостей  $v_x = v'_x = c$ .

Отримані перетворення швидкості (1.26), (1.27) означають, що при переході від ІСВ  $S$  до ІСВ  $S'$  змінюється напрямок швидкості. Це призводить до аберації світла. Цей наслідок з перетворень Лоренца (релятивістський ефект Допплера) буде розглянутий на практичних заняттях.

### 1.6. Інтервал. Інваріантність інтервалу

Для нас визначити (зафіксувати) певну «подію» означає задати координати та час, тобто 4 змінні  $x, y, z, t$  в певній інерціальній системі відліку (ІСВ). Тобто відповісти на питання: де, коли та що відбувається. Як правило відбувається надсилання сигналу.

Розглянемо в деякій ІСВ дві події, які відбулися в різних точках простору в різні моменти часу:  $x_1, y_1, z_1, t_1$  та  $x_2, y_2, z_2, t_2$ . Вводимо поняття інтервалу між двома подіями в системі відліку  $S$ :

$$S_{12}^2 = c^2(t_2 - t_1)^2 - (x_2 - x_1)^2 - (y_2 - y_1)^2 - (z_2 - z_1)^2. \quad (1.29)$$

В системі відліку  $S'$  ці ж самі події задані так:  $x'_1, y'_1, z'_1, t'_1$  та  $x'_2, y'_2, z'_2, t'_2$ . Інтервал між ними

$$(S'_{12})^2 = c^2(t'_2 - t'_1)^2 - (x'_2 - x'_1)^2 - (y'_2 - y'_1)^2 - (z'_2 - z'_1)^2.$$

Легко перевірити, що з перетворень Лоренца (1.14) випливає, що

$$S_{12}^2 = (S'_{12})^2. \quad (1.30)$$

Інваріантність інтервалу є наслідком принципу відносності. Таким чином **інтервал між подіями є релятивістським інваріантом**

$$S_{12} - \text{inv} \quad (1.31)$$

Інваріантність інтервалу є наслідком (математичним висловом) сталості швидкості світла у вакуумі.

### 1.6.1. Класифікація інтервалів

Згідно з формулою (1.29) інтервал складається із двох частин – часової та координатної:

$$S_{12}^2 = \underbrace{c^2(t_2 - t_1)^2}_{\text{часова}} - \underbrace{\left[ (x_2 - x_1)^2 + (y_2 - y_1)^2 + (z_2 - z_1)^2 \right]}_{\text{просторова}};$$

$$\Delta t_{12} = t_2 - t_1; \quad \Delta l_{12} = \sqrt{(x_2 - x_1)^2 + (y_2 - y_1)^2 + (z_2 - z_1)^2};$$

Скорочений запис інтервалу буде таким

$$S_{12}^2 = c^2 \Delta t_{12}^2 - \Delta l_{12}^2. \quad (1.32)$$

Нехай часова частина інтервалу більша ніж просторова  $S_{12}^2 > 0$ . Такий інтервал називають **часоподібним**. У випадку часоподібного інтервалу маємо можливість знайти таку ІСВ, в якій просторова частина дорівнює 0 (дві події відбуваються в одній й тій самій точці простору)

$$S_{12}^2 = (S'_{12})^2; \quad c^2 \Delta t_{12}^2 - \Delta l_{12}^2 = c^2 \Delta t_{12}'^2 - \Delta l_{12}'^2 > 0;$$

$$\Delta t_{12} \neq 0, \quad \Delta l_{12}' = 0.$$

Надалі для спрощення запису індекси 1,2 писати не будемо:

$$c^2 \Delta t^2 - \Delta l^2 = c^2 \Delta t'^2 > 0;$$

$$\Delta t' = \frac{1}{c} \sqrt{c^2 \Delta t^2 - \Delta l^2} = \Delta t \sqrt{1 - \frac{1}{c^2} \left( \frac{\Delta l}{\Delta t} \right)^2} < \Delta t.$$

для часоподібних інтервалів проміжки часу є абсолютними – не існує такої ІСВ, в якій дві події відділені часоподібним інтервалом відбулися б в один й той самий момент часу (одночасно)  $\Delta t' \neq 0$ . Але обов'язково існує така ІСВ, в якій ці дві події відбуваються в одній й тій самій точці простору. Простір є відносним  $\Delta l' = 0$ .

Щоб відповісти на питання, чи існує система відліку, в якій дві певні події відбулися в одній точці простору, треба знайти інтервал від цими

подіями. Якщо  $S_{12}^2 > 0$  (часоподібний інтервал), існує система відліку, де ці події одночасні.

Нехай просторова частина інтервалу більша ніж часова  $S_{12}^2 < 0$ . Такий інтервал називають **просторовоподібним**. Абсолютним тепер є простір  $\Delta l' \neq 0$ , а час стає відносним  $\Delta t' = 0$ . Існує така система відліку, в якій ці дві події відбуваються в один й той же момент часу. Немає системі відліку, де ці дві події відбулися б в одній й тій самій точці простору. Для просторовоподібних інтервалів

$$c^2 \Delta t^2 - \Delta l^2 = -\Delta l'^2 < 0;$$

$$\Delta l' = \frac{1}{c} \sqrt{\Delta l^2 - c^2 \Delta t^2} < \Delta l.$$

Як тут із принципом причинності?

Коли дві події відбуваються з одним тілом, то інтервал між подіями завжди часоподібний. Дійсно, шлях, який тіло проходить між двома подіями, не може бути більше, ніж  $c\Delta t$ , бо швидкість тіла ненульової маси  $v < c$ , тому завжди  $\Delta l < c\Delta t$ , а  $S_{12}^2 > 0$ . Якщо дві події причинно пов'язані, то інтервали між ними обов'язково часоподібний.

Просторовоподібні інтервали відповідають причинно не пов'язаним (незалежним) подіям, бо будь-який фізичний сигнал має швидкість  $v \leq c$  та не може пов'язати ці події.

Якщо інтервал між двома подіями часоподібний, то ці дві події, можуть бути причинно пов'язані. Якщо ж інтервал – просторовоподібний, то причинного зв'язку бути не може.

Поділ на часоподібні та просторовоподібні інтервали є абсолютним, бо як було доведено, інтервал є інваріантом відносно перетворень Лоренца – релятивістським інваріантом. Принцип причинності – причинний зв'язок між подіями – не порушується.

Вводять ще **світлоподібний** інтервал

$$S_{12}^2 = c^2 \Delta t^2 - \Delta l^2 = 0.$$

для сигналів, які розповсюджуються зі швидкістю світла.

Проаналізуємо розташування подій на діаграмі в координатах  $x, t$  (див. рис.)

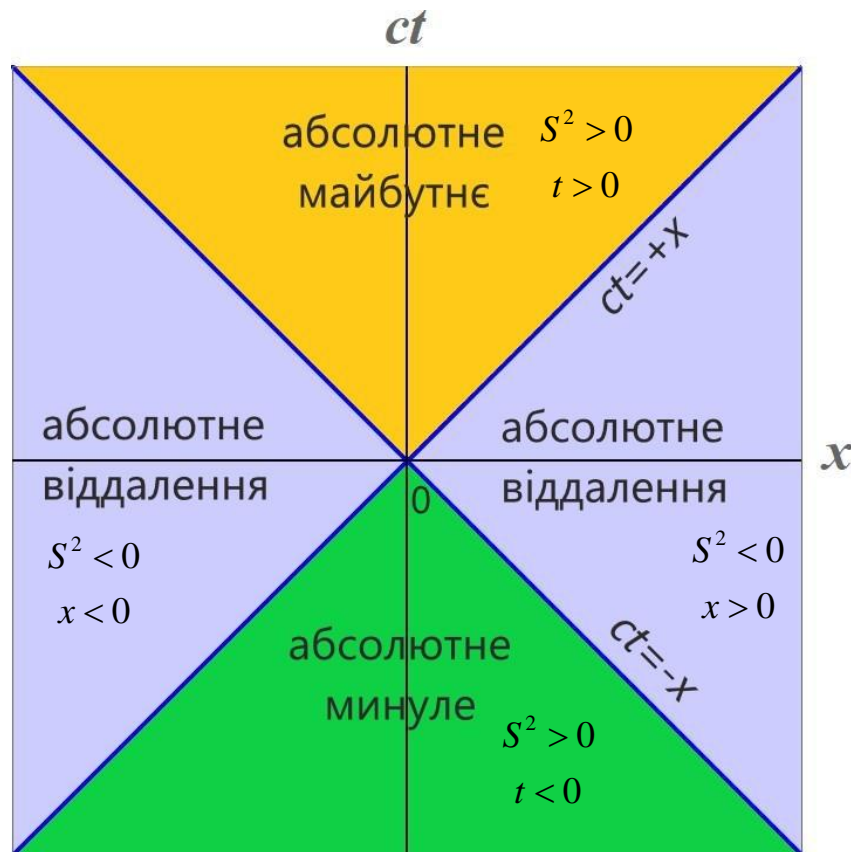


Рис. 2.1. Класифікація інтервалів

Нехай яка-небудь подія відбулася в точці  $x = y = z = 0$  (початок координат) в момент часу  $t = 0$ . В якому співвідношенні будуть відносно неї інші події в площині  $x, ct$  ?

Є дві області з додатними (часоподібними) інтервалами  $S^2 > 0, c^2t^2 > x^2$ . В верхній області ( $t > 0$ ) відбуваються пізніше, ніж подія в початку координат. Це область абсолютного майбутнього. В нижній області ( $t < 0$ ) всі події відбуваються раніш, ніж подія в початку координат. Це область абсолютно минулого. Не існує ІСВ, в якій би порядок подій порушувався. Але можна знайти ІСВ, в якій ці події відбуваються в одній точці простору (вертикальна лінія  $x = 0$ )

Є дві області з від'ємними (просторовоподібними) інтервалами  $S^2 < 0, c^2t^2 < x^2$ . Вони відповідають абсолютному віддаленню:  $x \neq 0$ . Але можна знайти систему відліку, в якій події сталися одночасно (горизонтальна лінія  $t = 0$ ). «Координата»  $ct$  може змінювати в цих областях свій знак, тому поняття «раніше», «пізніше» для подій розділених просторовоподібним інтервалом стає відносним.

Якщо розглянути всі три просторові змінні, то замість двох перехрещених прямих  $ct = \pm x$ ,  $t = x/c$ , які відділяють просторовоподібні та часоподібні інтервали, будемо мати відповідний конус у чотиривимірній системі координат  $x, y, z, ct$ :

$$c^2t^2 - x^2 - y^2 - z^2 = 0. \quad (1.33)$$

Конус (1.33) називають **світловим конусом**. Області абсолютного майбутнього та абсолютного минулого є двома внутрішніми полостями цього конусу. Решта простору відповідає абсолютному віддаленню. На рис. 2.2 показаний тривимірний світловий конус в координатах  $ct, x, y$

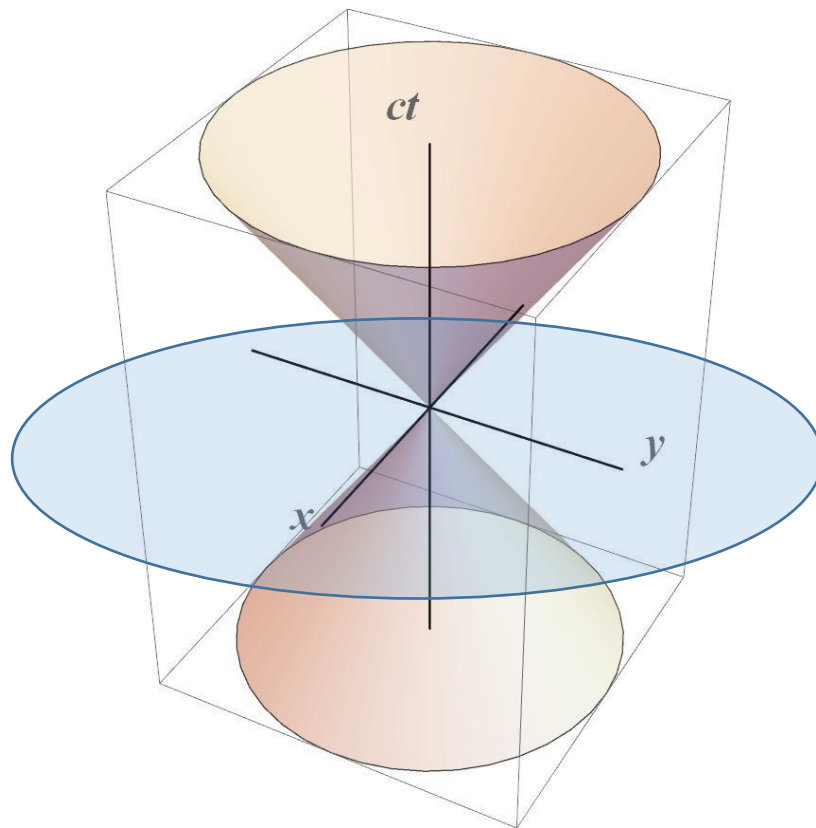


Рис. 2.2

В горизонтальній площині  $t=0$  події є одночасними. Ця площина відділяє минуле від майбутнього.

Зауважимо, що для випадку  $S^2 > 0$  (часоподібний інтервал) проміжки часу найменші в тій ІСВ, в якій дві події відбуваються в одній й тій самій точці простору:

$$\Delta l' = 0, \quad \Delta t' = \frac{1}{c} \sqrt{c^2 \Delta t^2 - \Delta l^2}.$$

$\Delta t'$  – власний час.

Для  $S^2 < 0$  (просторовоподібний інтервал) відстані між подіями також є найменшими в тій ІСВ, де події відбулися одночасно  $\Delta t' = 0$ ,  $\Delta l' = \sqrt{\Delta l^2 - c^2 \Delta t^2}$ .

### 1.6. Геометричне значіння перетворень Лоренца. Чотиривимірний простір-час

Багатьом результатам релятивістської кінематики можна надати геометричне значіння.

В спеціальній теорії відносності час, як і простір є відносними. Зручно ввести чотиривимірний простір. Цей 4-простір називають «простір-час» (space-time), «світ» (world), світовий простір, простір Мінковського.



Німецький математик Г.Мінковський в 1907 році запропонував поняття «чотиривимірний простір-час», в якому координати та час є рівноправними змінними. Подія в 4-просторі визначається певною точкою. Точки 4-простору називають «світові точки». Перетворення Лоренца

$$S^2 = c^2 t^2 - x^2 - y^2 - z^2,$$

як ми вже знаємо, зберігають інтервал між подіями. Це означає, що ці перетворення в 4-просторі можна розглядати, як перетворення повороту, яке

Герман Мінковський  
(1866-1909)

зберігає довжину вектору. Треба тільки врахувати, що інтервал може бути як додатним, так й від'ємним. Це буде так званий псевдоевклідов простір.

В літературі є декілька варіантів введення координат 4-радіус-вектора. В перших виданнях «Теорії поля» Ландау, Ліфшиця визначення координат 4 простору було таким:

$$\begin{aligned} x_1 = x, x_2 = y, x_3 = z, x_4 = ict; \\ i = \sqrt{-1}. \end{aligned} \tag{1.34}$$

Три перші просторові координати є дійсними числами, а четверта часова – уявною. Довжина 4-радіус-вектора це



$$\sum_{i=1}^4 x_i^2 = x^2 + y^2 + z^2 - c^2 t^2 = -S^2. \quad (1.35)$$

Напишемо перетворення Лоренца (1.14) в позначеннях (1.34)

$$x_1 = \frac{x'_1 - i\left(\frac{V}{c}\right)x'_4}{\sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}; \quad x_2 = x'_2; \quad x_3 = x'_3; \quad x_4 = \frac{i\left(\frac{V}{c}\right)x'_1 + x'_4}{\sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}. \quad (1.36)$$

Згадаємо, що перетворення Лоренца зберігають довжину вектору. З геометричної точки зору таких перетворень є три типи: паралельний перенос та поворот, та інверсія. Паралельний перенос – це тривіальний варіант. Нас цікаві тільки поворот та інверсія. Інверсія – це зміна знаку у непарного числа координат (або 1 або 3 у випадку 4-простору).

Перетворення Лоренца у вигляді (1.36) є поворотом у площині  $x_1, x_4 = ict$